

week 43 2006

Laatst bijgewerkt op Sunday 18 March 2007

Beste mensen,

November, overgang naar de winter, een maand vol mooie luchten en kleurende bomen.

In deze maand worden wij ons nog eens extra bewust van al die verschillende soorten bomen om ons heen, immers, iedere boom kleurt op zijn eigen wijze.

Zo wordt onze tuin omringd door eiken, paarde- en tamme kastanjes, essen, iepen, beuken, een enkele berk, esdoorns, en wat lager groeiend de meidoorn, kardinaalsmuts en vuilboom. Als laatste kleurt altijd de bandwilg langs de sloot mooi geel, maar dan is het al December.. Voeg daar dan nog bij de machtig oprijzende groenblijvende thuja's, coniferen en naar verluidt een heuse sequoia dan u een idee hoe onze bosrand er uitziet.

In de zomer vormt dit alles een gesloten groen geheel, maar in de herfst komt iedere individuele boom te voorschijn. En wij mogen daar iedere dag naar kijken en van genieten.

Waar we ook van genieten is de stilte, nu de Leeuwenlaan min of meer afgesloten is. Aan de Hilversumse kant wordt een fietsers oversteek plaats gemaakt, aan de

's Gravelandse kant worden bomen gerooid. Deze worden vervangen door lindes, om op termijn weer een mooie evenwichtige laan te creëren.

In ieder geval maakt het ons 2 weken bijna onbereikbaar voor auto's en lijkt het wel een permanente autoloze zondag. Slecht voor de winkel uiteraard, maar we worden ons bewust van het ontbreken van de permanente 'ruis' die er toch altijd op de achtergrond is. Heerlijk stil is het nu. Zo heeft inderdaad ieder nadeel enz.

Met het minder worden van het werk op de tuin neemt het werk aan het bouwen van het huis toe. De 'bouwers' zijn min of meer klaar, en steeds meer klussen worden door ons zelf gedaan. Zo was ik afgelopen zaterdag de fundering aan het zwart maken, (ik was toch niet nodig in de winkel) Nu hadden net de onderkanten van de muren een voorstrijk laag gekregen in de kleur biggetjes roze. Knalroze dus, 1 meter hoog en bij elkaar 56 meter rondom.

En dan blijkt weer eens wat voor beleefd volk we toch zijn. Op mijn vraag aan de langskomende passanten 'Wat vindt u van de kleur?', kreeg ik slechts eenmaal de opmerking 'hopelijk is het tijdelijk' te horen.

Vaak was het antwoord 'apart, bijzonder, Mediterraan, of een ander ontwijkend antwoord terwijl in de ogen de schrik te lezen stond.

Want we gunnen ieder zijn individuele smaak.

Bomen hebben daar geen last van, die verkleuren gewoon. Of u het nu mooi vindt of niet.

Groet, van een zwart gestreepte, maar weer roze geboende Sijmen.